

na que dugui a sobre és el de menys: serà bona quan detecti alguna cosa. Funciono així en el dia a dia. Alhora vaig pensant temes que pugui fer més a llarg termini, com els nus que exposo al novembre a Olot.

També fotografies patrimoni local.

Sí, amb la Maite estem fent entrevistes a gent gran de Lliçà i jo els faig el retrat, un primer pla en blanc i negre. Amb el Josep Prims i la gent de l'Abans estem fent fotos per a un llibre de toponímia de Lliçà de l'Enric Garcia-Pey. Estem documentant masies, fonts, els quatre pedrons, l'aqüeducte de can Comas...

Tornem encara a Garum. Abans de donar nom a la sala donava nom al teu bloc.

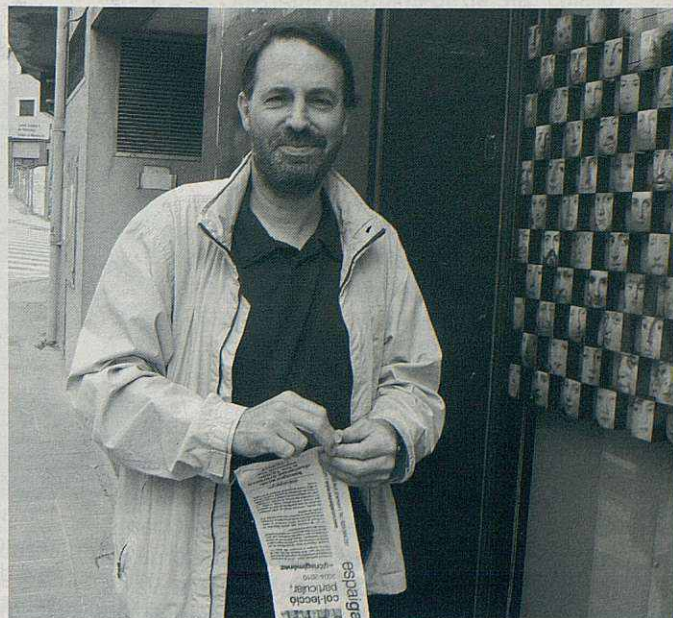
Sí, un bloc que continua viu i té el subtítol "espai interdisciplinari de Lliçà d'Amunt". Va néixer per recollir-hi les "accions creatives" que vaig organitzar entre el 2006 i el 2008, i serveix per posar-hi altres coses que passen a Lliçà.

Parla'ns d'aquestes "accions creatives"?

Comença que un dia envio un correu a 18 persones de Lliçà que fan coses (escriuen, canten, són artistes...) i les convoco per crear alguna cosa durant una hora. Ho vaig fer per sacsejar les excuses del "no puc". Em pensava que estaria sol però van venir deu persones.

El fotògraf amb la seva càmera Leica del 1957, com la que tenia Cartier-Bresson

Què va passar?

Cadascú va fer el que va voler; jo vaig fer fotos. I va ser màgic perquè al final vam començar a picar uns ferros i a fer "música". Clong, clang, cling...! Només per aquell moment ja va valdre la pena. Gent diversa de manera espontània vam tenir un punt d'unió. Es va començar a gestar una idea col·lectiva que si li haguéssim donat continuïtat qui sap on hauríem arribat.

De fet van venir més "accions".

Sí, fins a vuit. A partir de la segona els resultats ja queden recollits al bloc. Per què l'anomeno "garum"? Perquè el garum era una mena d'ambrosia que feien els romans a base de diversos peixos i vinagres, i em va semblar una metàfora d'aquell moment sublim en què tots picàvem.

Tot t'interessa tant com sembla?

Jo dic sempre que és un tema de focus: les càmeres tenen profunditat de camp, oi? Doncs jo el que vull a la vida és màxima profunditat de camp, màxima visió. L'ull humà té un angle de visió d'uns 170°, però només hi veiem amb nitidesa en un angle d'uns 48°. Ara bé, tota la perifèria que veiem de reüll, encara que quedi desenfocada, és importantíssima!

De reüll de vegades hi mirem l'art.

Mira, per mi té un mèrit brutal qualsevol persona capaç de crear. D'entrada m'interessa la seva obra, i abans de dir "això no val res", penso: "I si sóc jo que no ho estic entenent?". Ah, i no es tracta que "m'agradi o no m'agradi": no és una qüestió de gust, sinó de madurar a través de l'altre.

Carne Badia i Puig.